

UTÓSZÓ A MÁSODIK KIADÁSHOZ

Könyvünk megjelenését több mint félszáz bírálat, glossza és vitacikk követte; az ezekben olvasható érdemi észrevételeket, tárgyi és adatbeli helyesbítéseket e második kiadásban igyekeztünk értékesíteni. Természetesen csak a számunkra hozzáférhető művekre hivatkozhattunk. Kiegészítettük a kritikáról szóló fejezetet, a líra és az epika történetét tárgyaló két fejezet pedig egy-egy, a műfaj fejlődését áttekintő összefoglalással bővült. Megpróbáltuk bővebben tárgyalni az irodalmi élet összefüggését a hazai társadalmi valósággal, illetve utalni a hazai magyar és a román irodalom valóság szülte párhuzamosságaira. Sor került néhány apróbb aránybeli módosításra s az egész könyv stílárís átnézésére is.

A munka egészének felfogása, értékrendje, tárgyalásmódja azonban érintetlen maradt. Megálltunk az 1970-es évnél, csupán néhány halálozási évszámot kellett sajnos feltüntetnünk. Mint az első kiadást berekesztő *Mentségünkben* is jeleztük: a könyv megírásakor tisztában voltunk azzal, hogy aki véleményt mond egy élő irodalom egészéről, az az ellenvélemények (nemegyszer a sértett indulatok) darázs-fészkébe lép. A könyvünket bíráló cikkek azonban – úgy érezzük – nem tartalmaztak olyan érveket, amelyek véleményünk megváltoztatására bírhattak volna bennünket. Azzal bocsátjuk útjára e második, reményünk szerint jobbított szövegű kiadást, hogy ismételten köszönetet mondunk a Kriterion Könyvkiadónak munkánk támogatásáért – s most már olvasóinknak is, akiknek érdeklődése e második kiadást „kikényszerítette“ a szerzőkből, meggyőzve őket munkájuknak ha nem is a tökéletességéről, de hasznosságáról.

Kolozsvár, 1972. május 22.